

[Arnth Jensen.]

at bevise, at Forbindelsen mellem Kirke og Skole er brudt, er det ikke lykkedes i Dag at afkræfte de Beviser, jeg fremførte i min første Tale.

Naar det ærede Medlem Hr. Vesterager saaledes taler om, at Præsten er afskaaret fra at føre Tilsyn med Undervisningsmidlerne, maa det ærede Medlem ikke have set, at der netop i dette Lovforslag — jeg antager for ogsaa at præcisere den højtærede Undervisningsministers Beredvillighed til at bibeholde Religionsundervisningen i den danske Folkeskole — i § 7, Stk. 2, henvises til Menighedsraadsloven, som udtrykkeligt bestemmer, at der ikke kan indføres nye Undervisningsmidler i Folkeskolen, uden Menighedsraadet har sanktioneret det, Præsten er altsaa aldeles ikke sat udenfor.

Og med Hensyn til Undervisningsplanerne ved det ærede Medlem meget godt, at de skal godkendes af Skoledirektionen, hvor Kirken jo har en Repræsentant, nemlig Provsten. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen forstod ikke, at man, naar man havde bevaret Biskoppen i Seminarietilsynet, saa vilde smide ham ud her; jeg vil bede den højtærede Undervisningsminister og det ærede Medlem slaa op i Seminarie-loven og se, om der staar noget om, at Biskoppen har Tilsyn; saa vidt jeg erindrer, var det netop mig, som fra denne Talerstol gik stærkt imod det ærede Medlem Hr. Vesterager, fordi det konservative Parti gik med til at slette Bestemmelsen i Seminarie-loven om, at Biskoppen skulde føre Tilsyn. Og den højtærede Undervisningsminister maatte den Dag udtale, at selv om Bestemmelsen blev slettet i Seminarie-loven, vilde den alligevel blive opretholdt. Jeg maatte bøje mig for den højtærede Undervisningsministers Udtalelse. Naar det ærede Medlem i Dag vil hævde, at det konservative Folkeparti den Gang holdt fast ved Biskoppens Tilsyn, maa jeg i Sandhedens Interesse gøre opmærksom paa, at det netop var mig, som krævede, at Bestemmelsen blev staaende i Lovene, medens det ærede Medlem, hvis han stemte for Seminarie-loven, stemte for, at Bestemmelsen om Biskoppen skulde gaa ud af denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager raillerede saa meget over, at Kommunalbestyrelsen nu skulde være Skolekommission. Den højtærede Undervisningsminister oplyste, hvorledes de konservative Medlemmer i Landstinget havde stillet sig overfor Bestemmelsen om Valg af Skolenævn i

København. Den højtærede Undervisningsminister kunde bare slaa op i Betænkningen fra sidste Aar, saa vilde han se, at det ærede Medlem Hr. Vesterager og det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har stillet Forslag om, at Borgerrepræsentationen skal vælge Skolenævnet. Det er akkurat den samme Bestemmelse, der staar i det af Folketinget vedtagne Forslag, som vi har faaet fra Landstinget. Og det ærede Medlem Hr. Vesterager, der talte saa meget om, hvor forfærdeligt det var for Præsten at komme ud for de politiske Valg, ved meget vel — jeg omtalte det i mit første Foredrag —, at netop gennem det indirekte Valg bliver Præsten fritaget for at komme paa de politiske Lister. Stillingen er den, at direkte Valg til Skolekommissionen ligesom andre Valg her i Landet vil blive efter rene politiske Linier, og vi har ønsket, at Sognepræsten ikke skulde være nødt til at tage bestemt politisk Stilling.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Vesterager om de Konservatives Kærlighed til Privatskolen. Jeg skal ikke trætte Tinget, men jeg beder det ærede Medlem om at sammenligne det Forslag, det konservative Folkeparti har stillet baade her i Folketinget og i Landstinget, og saa se efter, om man har ovovet at give de frie Skoler den Stilling, vi har foreslaaet i Aar, den Ordning, som nu vil blive vedtaget. Det ærede Medlem ved, at den frie Skole i Tidens Løb gennem mange Bestemmelser er kommet ind under et offentligt Tilsyn paa en saadan Maade, at det ærede Medlem ikke i Dag kan staa op og sige, at de Konservative har ønsket at give den den samme Frihed, som vi har ønsket.

Maa jeg til sidst udtale — det kan ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen —, at naar det ærede Medlem Hr. Vesterager siger, at vi har kastet os i Armene paa Socialdemokraterne, saaledes at de kan udbasunere den store Sejr, er dette ikke rigtigt. Jeg vil bare bede det ærede Medlem Hr. Vesterager og de ærede Medlemmer i denne Sal om, naar Fortrykket kommer, da at lægge Mærke til, hvad Ordføreren for Socialdemokratiet i Dag har udtalt, og hvad Ordføreren for det radikale Venstre har udtalt. De ærede Ordførere har netop peget paa, at efter deres Mening er der golde Pletter i Lovforslaget. Jeg tror derfor nok, man maa sige, at om ikke der er vundet en absolut Sejr for Venstre — og det har jeg aldrig sagt —, saa er det alligevel væsentlig de Skoletanker, vi har ført frem i vort Forslag sidste Aar, der nu bliver ophøjet til Lov.